

Sygn. akt V CSK 373/18

## POSTANOWIENIE

Dnia 26 lutego 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z powództwa M. K.  
przeciwko Kancelarii [...] spółce komandytowej we W.  
o zapłatę,  
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 26 lutego 2019 r.,  
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej  
od wyroku Sądu Apelacyjnego [...]  
z dnia 15 marca 2018 r., sygn. akt I AGa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) zł tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

## UZASADNIENIE

Pozwana Kancelaria [...] komandytowa we W. wniosła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego [...] z dnia 15 marca 2018 r. oddalającego jej apelację od wyroku Sądu Okręgowego we W. z dnia 20 września 2017 r. Sąd Okręgowy uwzględnił w części powództwo powódki – M. K., zasądzając od pozwanej na jej rzecz kwotę 127 920 zł z ustawowymi odsetkami i oddalił powództwo w pozostałym zakresie (powódka dochodziła zapłaty kwoty 136.997,40 zł z ustawowymi odsetkami od dat i kwot wskazanych w pozwie). Powództwo obejmowało opłaty licencyjne za używanie programów komputerowych. Sądy ustaliły, że w dniu 1 czerwca 2005 r. strony zawarły na czas nieokreślony umowę licencyjną na używanie programów komputerowych łącznie z kodem źródłowym. Uzgodniona opłata licencyjna wynosiła 180 zł netto za każde stanowisko robocze, znajdujące się w miejscu prowadzenia działalności gospodarczej, nie mniej niż 40 stanowisk roboczych. W początkach 2015 r. pozwana przestała płacić opłaty licencyjne z powodu wątpliwości co do posiadania przez powódkę autorskich praw majątkowych do oprogramowania i pismem z dnia 24 marca 2015 r. wezwała powódkę do wykazania uprawnienia do rozporządzania oprogramowaniem, a następnie - pismem z dnia 8 kwietnia 2016 r. złożyła powódce oświadczenie o odstąpieniu od umowy, wzywając ją do zwrotu dotychczas uiszczonych opłat licencyjnych. Sąd ustalił, że powódce przysługiwały prawa do programów udostępnionych pozwanej, a umowa łącząca strony nadal obowiązuje, ponieważ nie doszło do skutecznego odstąpienia od niej. Pozwana jest więc zobowiązana do zapłaty na rzecz powódki wynagrodzenia. Powództwo oddalono jedynie co do przedawnionej kwoty 9.077,40 zł.

Sąd Apelacyjny, rozpoznający sprawę na skutek apelacji pozwanej, podzielił ustalenia faktyczne i wnioski prawne Sądu Okręgowego.

W skardze kasacyjnej pozwana zarzuciła naruszenie przepisów postępowania - art. 379 pkt 2 k.p.c. w związku z art. 202 k.p.c. oraz art. 87 § 1 k.p.c. i art. 89 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. oraz naruszenie art. 386 § 2 k.p.c. i art. 378 § 1 k.p.c. w zw. z art. 379 pkt 2 k.p.c. w zw. z art. 87 § 1 k.p.c. i art. 89 § 1

k.p.c., podnosząc nieważność postępowania przed Sądami obu instancji z uwagi na reprezentowanie powódki przez wadliwie umocowanego pełnomocnika procesowego.

We wnioskach pozwana wystąpiła o uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Apelacyjnego [...] oraz poprzedzającego go wyroku Sądu Okręgowego we W., zniesienie postępowania w obu instancjach i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu we W. do ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia o kosztach postępowania kasacyjnego.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną pozwanej powódka wniosła o jej oddalenie w całości jako bezzasadnej oraz o zasądzenie od pozwanej na jej rzecz zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w tym postępowaniu, według norm przepisanych.

Z ostrożności wniosła też o przeprowadzenie dowodu z odpisu skróconego aktu urodzenia X. K. na okoliczność ustalenia, że X. K. jest synem on synem powódki M. K., a więc należy do kręgu osób wymienionych w art. 87 k.p.c., które mogą występować w postępowaniu cywilnym jako pełnomocnik strony.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Skarga kasacyjna ukształtowana została w przepisach kodeksu postępowania cywilnego jako środek odwoławczy o szczególnym charakterze, nakierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa i jednolitości wykładni, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżenia orzeczeń nie satysfakcjonujących stron. Realizacji tego celu służy instytucja tzw. przedsądu, ustanowionego w art. 398<sup>9</sup> k.p.c., w ramach którego Sąd Najwyższy dokonuje wstępnej oceny sprawy przedstawionej mu ze skargą kasacyjną. Zakres przeprowadzanego badania jest ograniczony do kontroli, czy w sprawie występują przewidziane w art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 1 - 4 k.p.c. okoliczności uzasadniających przyjęcie skargi do rozpoznania.

Skarżąca uzasadniła potrzebę przyjęcia skargi do rozpoznania wystąpieniem przesłanki przewidzianej w art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 3 k.p.c., czyli nieważnością postępowania, wynikającą z nienależytego umocowania pełnomocnika procesowego powódki. Wskazała, iż „w niniejszej sprawie strona powodowa przed

Sądem II instancji była reprezentowana przez adwokata A. C., która działała na podstawie pełnomocnictwa substytucyjnego udzielonego jej osobie przez radcę prawnego U. U. - J., natomiast radca prawny U. U. - J. działała na podstawie pełnomocnictwa udzielonego jej przez X. K. (pełnomocnika nieprofesjonalnego), który z kolei działał na podstawie pełnomocnictwa udzielonego mu bezpośrednio przez powódkę.” Pozwana zwróciła uwagę, że X. K. mógłby reprezentować powódkę i udzielać pełnomocnictw procesowych tylko wtedy, gdyby należał do osób wymienionych w art. 87 k.p.c., co jednak nie zostało w toku postępowania wykazane.

Bezpodstawne jest upatrywanie nieważności postępowania w wadliwości pełnomocnictw wyłącznie dlatego, że nie zostały wyjaśnione ich podstawy - jeżeli ani sąd nie miał wątpliwości co do prawidłowości zawartych w dokumentach pełnomocnictw i ich podstaw, ani nie były one kwestionowane przez stronę przez cały tok postępowania sądowego w pierwszej i drugiej instancji. Można zatem było te okoliczności (fakty) uznać za przyznane (art. 230 k.p.c.)(por. postanowienie Sądu Najwyższego - Izba Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych z dnia 26 września 2008 r., II UK 119/08, Legalis Numer 163730). Dodatkowo stopień pokrewieństwa powódki M. K. i jej pełnomocnika X. K., który jest jej synem, został udokumentowany na etapie postępowania kasacyjnego potwierdzoną za zgodność kopią wyciągu z aktu urodzenia X. K.. X. K. był więc uprawniony do skutecznego udzielenia pełnomocnictwa radcy prawnemu U. U. - J., która następnie ustanowiła pełnomocnika substytucyjnego w osobie adwokata A. C.. Przesłanka nieważności postępowania w tych okolicznościach nie wystąpiła.

Okoliczności sprawy nie wskazują też, aby zachodziły inne podstawy przewidziane w art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c.

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia tej skargi do rozpatrzenia.

O kosztach postępowania Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 oraz art. 99 i art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398<sup>21</sup> k.p.c. w zw. z § 2 pkt 6 w zw. z § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia

22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie, Dz. U. z 2015 r., poz. 1800 ze zm.).

aj